

Marianne Bruuns tale ved Socialdemokratiets ekstraordinære kongres

Taler

Marianne Bruun
Næstformand i
Socialdemokratiets
ligestillingsudvalg

Dato

11. april 1992

Omstændigheder

Marianne Bruuns tale i anledning af formandsvalget ved Socialdemokratiets ekstraordinære kongres 1992. I talen anbefaler hun Poul Nyrup.

1 Vi skal om lidt foretage et meget vigtigt valg. Det er for mig et valg imellem i går og i morgen. Det er et valg imellem en ståen fast på det én gang vedtagne og så det, der for mig peger fremad.

5 Det har været svært for mig at nå til denne erkendelse. Ikke så meget med min fornuft, men med mine følelser. Jeg har gennem de senere år – som aktiv i ligestillingsspørgsmål, familiepolitik og meget mere – som foreningsformand, som amtsformand og som hovedbestyrelsesmedlem, forsvaret den siddende formand. Det har jeg, fordi det har været det eneste rigtige at gøre. Jeg er hyppigt
10 blevet konfronteret med spørgsmålet om, hvorvidt Svend nu også var den rigtige formand for partiet. Jeg har rystet tvivlen af mig – jeg har stædigt forsøgt at afværge debatten, for jeg ville den ikke.

Jeg har standhaftigt forsøgt at afvise negative meldinger med, at det nok var
15 forvrængede billeder, pressen leverede. Jeg har ladet mig irritere over emsige journalister, som stillede nærgående spørgsmål. Ingen skulle så tvivl om min formand – om mit parti.

Men på et tidspunkt nåede jeg til et skæringspunkt. Et skæringspunkt, hvor jeg
20 måtte erkende overfor mig selv, at mit forsvar var blevet forkrampet. Jeg kunne ikke blive ved med at underkende den lokale debat og de skarpe meldinger.

Og måske vigtigst af alt – jeg kunne ikke – på baggrund af alle mine egne
25 erfaringer – blive ved med at foregøgle mig selv en tro på, at hvis bare Svend fik tid og chancer nok, så skulle det nok blive godt.

Til syvende og sidst er det nok ikke så tosset med ærlighed og selvkritik.

30 Det har været en utrolig svær proces for en, der som mig, på det nærmeste er født ind i denne bevægelse, er opdraget med alle de socialdemokratiske dyder og været aktiv siden DUI og DSU. Én af dyderne er, at jeg næsten pr. automatik går i forsvarsposition, hvis vi bliver antastet på vores politik eller på vores valgte.

35 Det har gjort ondt at vige uden om de anmassende spørgsmål. Men det sværeste har alt andet lige været at opleve en forkrampet forsvaren af det, der jo netop ikke mere er til at forsvare. Paraderne har blandt andet givet sig udtryk i anklager, som har været helt ude af proportioner.

40 Det er også blevet sagt, at vi lader andre sætte dagsordenen. Det tror jeg ikke på. Vi har selv sat den. Der er blevet sagt, at vi lytter for meget til andres meninger. Jeg mener tværtimod. Det handler jo netop om, at vi skal lære at lytte og forstå.

45 Vi skal ranke ryggen og sige til hinanden, at et stort parti også skal være i stand til at foretage en stor handling. – Og så i øvrigt komme videre derfra.

50 Vi må ikke ende med at misbruge store og gode ord som loyalitet og solidaritet til at lægge låg på virkeligheden. For mig handler solidaritet og loyalitet om det, vi har overfor vores parti og vores politik. Og det viser vi bedst ved at give det de optimale muligheder – og altså den bedste person på posten.

Jeg har måttet erkende, at det billede, der tegner sig af Svend, ikke alene er medieskabt. Jeg tror ikke på, at medierne skaber os, men på at vi brødføder deres skabelse, og at alt andet vil være løgn.

55 Nogle mener, at det er retfærdigt – andre at det er uretfærdigt.

60 Men summen er, at vi har en leder, der ikke har været i stand til at håndtere opgaven. Jeg tror desværre ikke, at vi er i stand til at ændre hverken billedet eller manden. Jeg tror, vi er nødt til at se virkeligheden i øjnene og handle derefter.

Og hvad er det så for en virkelighed, jeg taler om. Det er en virkelighed, som siger mig, at vi som parti har vundet fremgang på trods af og ikke på grund af. Det er en virkelighed med masser af vælgere, som i dag siger fra – ved møderne,

65 på arbejdspladsen, når vi møder dem hos bageren eller sidder til familiefesten – og for slet ikke at snakke om signalerne i opinionstallene.

Det er også meget store dele af en folketingsgruppe, der siger klart og tydeligt fra. Og det gør man ikke uden meget grundige overvejelser og med megen alvor!

70 Og det er en stor del af arbejderbevægelsens tillidsfolk, som melder pas. Det gør de kun fordi, de er nået så vidt, at det er det eneste, de kan gøre!

Alene det forhold, at vi de sidste par år har følt det nødvendigt at skulle formulere støtteerklæringer i et væk, taler sit forkrampede sprog.

75

Tillidsposter er givet os til låns – og dem skal vi være ydmyge overfor. Jeg tror nemlig, at man dagligt må stille sig selv det spørgsmål, om man nu er i stand til at forvalte den tillid, man er blevet givet.

80 Poul har taget konsekvensen af utallige opfordringer om at kandidere. Det er i sig selv et udtryk for personligt mod og styrke. Det er en stor indsats at give demokratiet.

Jeg er glad for at kunne anbefale Poul som ny formand for vores parti. Det er jeg
85 fordi, at Poul for mig fremstår som et af de mest helstøbte mennesker, jeg har mødt. En person, som vil kunne håndtere at være i modvind – og som ikke forholder sig til sig selv eller andre, efter hvem de er, men hvordan de er.

Poul er både et voksent og følsomt menneske ...

90

Men Poul er også et tænksomt menneske, og når en beslutning eller aftale er truffet, så holder den.

Poul er et favnende menneske – han er imødekommende og evner tillige alle
95 samarbejdets facetter. Han gør ikke stads af sig selv – og så er han forresten både uhøjtidelig og dejligt uimponeret.

Poul har i en lang række sammenhænge bevist sine lederevner og sine evner til at forhandle, tænke nyt og kreativt om bekæmpelse af arbejdsløsheden – om
100 demokratiseringsprocessen og om det nye ansvarssamfund – for blot at nævne enkelte stikord.

105 Poul har, på trods af den helt utroligt vanskelige situation han har været i, været super-loyal helt frem til det skæringspunkt, hvor han i realiteten kun havde to valgmuligheder:

Nemlig at gå som næstformand eller at kandidere som formand. Jeg er glad for, at Poul valgte det sidste.

110 Poul rummer alt det, der skal til. Han er ikke bare den længe ønskede statsministerprofil. Han er for mig også personen, der med visioner og dynamik vil være i stand til at lede partiet gennem nye store brydningstider.

115 Poul er for mig et udtryk for håbet om at komme til regeringsmagten igen. Håbet om at undgå yderligere 10 års ørkesløs vandring, medens gode værdier bliver smadret omkring os.

Derudover er Poul personificeret i de inderlige ønsker, jeg tror, vi alle har – at vi igen skal få en fornyet tro på os selv, og alt det vi står for.

120 Det er et vigtigt valg, vi om lidt skal træffe. Det må ikke blive et valg, som alene træffes på baggrund af loyalitet med en tillidsmand, der ønsker at blive på sin post.

125 Jeg håber, at det bliver et valg, som bygger på fremtiden – et valg som vægter hensynet til partiet og vores politik, og som vi dermed skal bringes i stand til at sætte på dagsordenen.

130 Jeg har tiltro og tillid til Poul. Det har jeg, ikke mindst fordi Poul er i stand til at lytte og vil dialogen. Poul kan håndtere kritikken og vil være i stand til at handle med overblik og værdighed.

Det fortjener vi.

135 Jeg anbefaler forsamlingen til – ikke blot af hele mit hjerte – men også med min fornuft – at stemme på Poul.

140 Det tror jeg i øvrigt også, at langt den overvejende del af vores 1,2 millioner vælgere gør.

Kilde

Manuskript taget fra fysisk arkiv med tilladelse fra taler.

145

Kildetype

Maskinskrevet manuskript

Tags

Politisk tale, Socialdemokratiet

Relateret

150

Svend Auken's kandidattale ved Socialdemokratiets ekstraordinære kongres
11. april 1992

Poul Nyrup Rasmussens kandidattale ved Socialdemokratiets ekstraordinære kongres
11. april 1992

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/anbefalingstale-for-poul-nyrup>

155

160

165

170

175

180